

ROZEDNIEĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (3), [sie].

o oraz pierwsze e jasne.

fut 3 sg rozednieje się (2), [rozedni się]. ◊ *praet 3 sg n* rozedniało się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozwidnić się, rozjaśnić się (o nadejściu poranka); illucescere Vulg, PolAnt [bezpodmiotowo] (3) : BibRadz Iudith 14/1; Potym gdy się ráno rozedniało [factum est diluculum]/ podniosły oczy íwe/ wyrzeli wielki i niezliczony poczet ludu BudBib 1.Mach 5/30, Iudith 14/1; [RadzPodróż 123; A gdy się rozedniało názáiutrz wywiódł Phalfur Ieremiafzá z kłody WuBib Ier 20/3].

[*Fraza: »pierwej niż się rozedni«: Polli iednę z dziewczek twoich/ że ípátrzy íefli vmárł íeft/ że go pogrzebę/ pierwej niż się rozedni [antequam illucescat dies]. Leop Tob 8/14.*]

Synonimy: rozświtnąć się, świtać.

Formacje współrdzenne cf DNIEĆ SIĘ.